

Recensent: Merthe van der Bruggen

Catrien Bouman: 'Het paleis van de stervenden.' Uitgeverij Elikser, Leeuwarden, 2013. ISBN: 9789089545503 (Kanker/ Hodgkin/ Non-hodgkin/ prostaatkanker/ huidkanker/eierstokkanker/AG). Zie www.elikser.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Ontroerende bundel met zes korte vertellingen over personen met kanker, geschreven op basis van de ervaringen van een oncologisch verpleegkundige. Over de impact van een levensbedreigende ziekte op communicatie, relaties en de diepere betekenis van het leven. De auteur wil bevorderen dat het individuele verhaal van de patiënt centraal wordt gesteld bij diens behandeling. Alleen dan kan men de zorg verbeteren. Boek van 80 pagina's.

Over de schrijfster:

Catrien Bouman (1968, Heerenveen) is getrouwd en heeft twee kinderen. Ze werkt sinds 1992 als verpleegkundige. In 1998 slaagt ze voor de vervolgopleiding oncologie. Vanaf die periode doet ze haar ervaring op in het begeleiden van patiënten met kanker die behandeld worden met chemotherapie. Sinds februari 2008 vervult Catrien deze functie als verpleegkundig consulent oncologie in ziekenhuis Nij Smellinghe te Drachten.

Eerder verscheen van deze auteur: *Ontaarden, leven met kwaadaardige cellen* (2008). Zie ook www.catrienbouman.nl

Korte Beschrijving:

Ontroerende bundel met zes korte verhalen over fictieve personen met kanker die zich verhouden tot leven en dood. Soms door de ogen van de naasten van een gestorven geliefde. Soms door de ogen van terminaal zieken. Een aantal van hen treedt het einde met opvallend vertrouwen tegemoet. Iemand wilde euthanasie plegen, maar komt er gaandeweg achter dat hij daar geen geschikt moment voor kan vinden. Een genezen verklaarde vrouw heeft moeite zich te verhouden tot haar onverwachte, nieuwe toekomst. De schrijfster schetst de karakters van haar hoofdpersonen zonder zich te verliezen in details over hun ziekte en behandeling. Hun ziekteproces wordt geduid binnen hun individuele levensverhaal.

Wat viel op:

Deze verhalen hebben een literaire en levensbeschouwelijke waarde, los van het feit dat ze over kanker gaan. Ze zijn prettig leesbaar en ontroerend. Het ziekteproces en de technische kant van de behandelingen wordt nauwelijks aangeroerd. Daarin verschilt dit boek van egodocumenten.

Citaten:

- Pag.9: 'Ik wens dat dit kleine boekje, met persoonlijke vertellingen, de hulpverleners eraan blijft herinneren dat veranderingen binnen de oncologische zorg tot verbeteringen kunnen leiden, wanneer we het verhaal van de patiënt niet uit het oog verliezen.'
- Pag. 29: "Wat kunnen wij voor u betekenen", vraagt dokter Siebenga zorgzaam. "Ik wil naar het paleis van de stervenden", is het korte antwoord. "Waarheen?" vraagt de arts. "Het hospice, lang kan het nu niet meer duren dokter. Het verloopt toch niet meer zoals ik het mij had voorgenomen. Ik ben namelijk tot de conclusie gekomen dat er absoluut geen enkel geschikt moment bestaat om onze familie los te laten. Het is zoals het gaat."
- Pag. 78: 'Toen de dokter vertelde dat ik genezen was had ik net als onze kleinzoon van negen juichend over het schoolplein moeten rennen. Op het moment dat mijn man en ik dit hoofdstuk wilden afsluiten en doorwilden gaan met ons leven kwam ik erachter dat ik niets anders voelde dan pijn. Ieder onderdeel van mijn leven, hoe klein ook, is voorgoed veranderd.'

Recensie / extra: (Bron: www.bol.com): Drs. J.G. ten Houten: 'Afwisselend aangrijpend, grappig, filosofisch, spiritueel en onbeduidend. Het onbevooroordeeld aanhoren van en rekening houden met achtergronden en wensen van patiënten is voor eventueel mogelijke verdere behandeling of een naderend sterven van belang. De auteur pleit voor mededogen. Het boek is primair bedoeld voor hulpverleners in de oncologische zorg, maar ook geschikt voor familie en vrienden van (terminale) kankerpatiënten en patiënten zelf.'